

ятелът ви влѣзе въ вашия домъ и се усмихне весело на вашата млада и красива жена, вие пакъ ще се усъмните и ще бждете готови да направите въпросъ, какъ е посмѣлъ той да се прояви така? Животътъ на съвременнитѣ хора е крайно изопаченъ. Де остана светостта на душата? Нѣма защо да се съмнявате. Днесъ и децата познаватъ измамата; и тѣ знаятъ, дали ги обича нѣкой, или не. Законътъ на Любовта изисква съвършено чисти отношения между хората. Идеаленъ мжжъ е онзи, който никога не се съмнява въ онази душа, която го люби. Защо? Защото неговото повдигане зависи отъ нея. Сжщото се отнася и до жената. При това, нито жената трѣбва да казва на мжжа си, че го обича, нито мжжътъ трѣбва да казва на жена си. Ако изказватъ любовта си, тѣхниятъ животъ на земята ще се съкрати. Ако мжжътъ и жената искатъ да живѣятъ по-дълго време на земята, тѣ никога нищо не трѣбва да говорятъ за своята любовъ. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Като се влюбятъ единъ въ другъ, тѣ постоянно говорятъ за своята любовъ. Единиятъ казва: Азъ те обичамъ много, безъ тебе не мога да живѣя. Готовъ съмъ да пожертвувамъ живота си заради тебе. По тази причина, именно, хората преждевременно заминаватъ за онзи свѣтъ. Любовта никога не трѣбва да се изказва. Тя не трѣбва да слиза до калъта на живота, но да остане за винаги на небето, като небесна царица. Нашиятъ животъ пкъ трѣбва да бжде изразъ на любовта. Казвате на нѣкого, че го обичате, но не се минаватъ три — четири деня, и вашата любовъ изчезва. Истинската любовъ е изразъ на Божествения животъ. Когато дойдѣ на земята, Христосъ не каза на ученицитѣ си, че ги обича. Само веднъжъ имъ каза, че ги обича, следъ което дойде кръстътъ, краятъ на Неговия животъ. Той имъ каза: „Азъ ви възлюбихъ, и заради тази любовъ отивамъ при Отца си“. И после, когато се яви втори пжтъ при ученицитѣ си, Христосъ имъ каза: „Миръ вамъ!“

Съвременнитѣ хора говорятъ за любовта, но не я прилагатъ. Тѣ говорятъ за живота, но не живѣятъ, както трѣбва. Едно отъ качества на истинския животъ е постоянното изтичане и втичане въ него. Който иска правилно да разреши своя животъ, той трѣбва да отиде при нѣкой изворъ, или при нѣкоя чешма, и отъ тѣхъ да научи разгадката на живота. Камънитѣ, отъ които е съградена една чешма, за винаги оставатъ едни и сжи, но водата, която изтича отъ чешмата, всѣки моментъ бива различна. Красно-